

Efraim Pettersson, arbetare,
Hospitalsgatan 2, Strängnäs.
F. i Strängnäs Stad.

Handwritten text, likely a name and date, but it is very faint and illegible.

Kompassros bär jag på min hand.

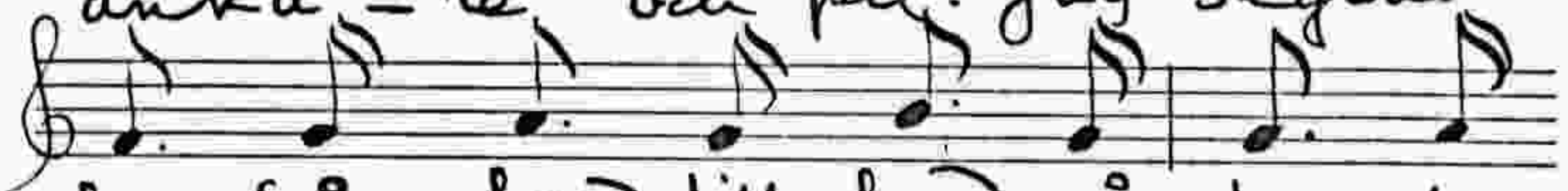
Efraim Pettersson
Strängnäs

Kompassros bär jag på min hand och

anka - re och pil. Jag seglat

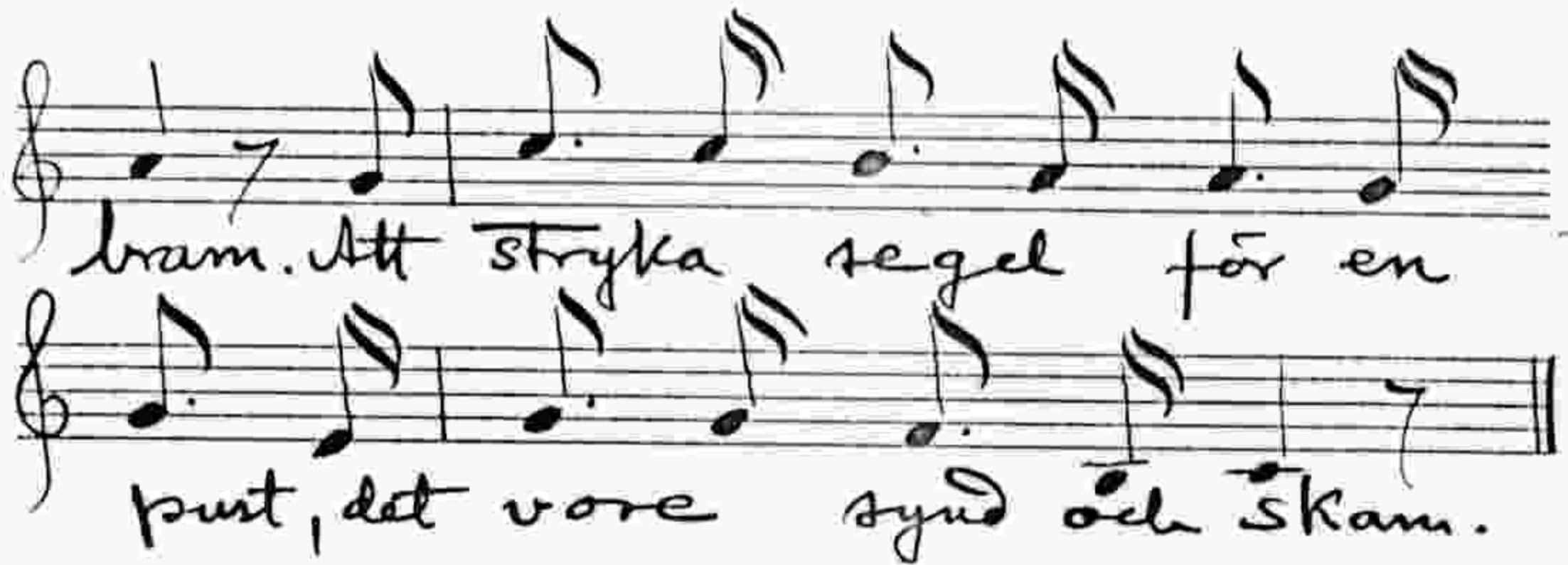
har från hand till hand mång hundra

tusen mil, mång' hundra tusen

mil, ja ja, med fullt i mäs och

bram. Att stryka segel för en
pust, det vore synd och skam.

Kompassros bär jag på min hand.

v. 1.

Kompassros bär jag på min hand
och ankare och pil.
Jag seglat har från land till land
många hundra tusen mil,
många hundra tusen mil, ja, ja,
med fullt i mars och bram.
Att stryka segel för en post
det vore synd och skam.

v. 2.

Two bugglor i min landgångshatt,
den ena för Kap Horn,
den andra för Kap Mode Hope
med batterer i storm,
med batterer i storm, ja, ja,
sen bram och röjel gått.
Att drifta uti storm och sjö,
det är sjömannens lätt.

Men kommer jag med förlig vind
från London eller Hull,
så torka tåren på din kind,
mitt kära lilla gull,
mitt kära lilla gull, ja, ja,
som hållit har du ed,
nu är din svenske sjömatros
på andra flickor led!

v. 4.

Och om du hållit eden din,
den eden, som du svor,
så haver jag i kistan min
en brosch av perlemor,
en brosch av perlemor, ja, ja,
med guld och silver kriep
och se det bästa du kan få:
en fin trolovningsring.

v. 5.

Men är din själ så svart som Kol
av falskhet och av svek
och du mitt hjärta blott till mål
har skjutit uppå lek,
har skjutit uppå lek, ja, ja,
då viskar jag: "adjo!"
och seglar uti storm och natt
tillbaks till Söderens mö.